

**NIEZALEŻNY SAMORZĄDNY ZWIĄZEK ZAWODOWY
PRACOWNIKÓW WOJSKA**

**ZARZĄD OKRĘGU PRZEDSIĘBIORSTW WOJSKOWYCH
I DZIAŁALNOŚCI POZABUDŻETOWEJ**

00-909 Warszawa, ul. Koszykowa 79a

tel./fax: 0-22 /6/ 845-487
tel. 0-22 /6/ 845-439

Warszawa, dnia 19.05.2011 r.

L.dz. 31/ZO/2011

**PREZES
RADY MINISTRÓW**

*Szanowny Pan
Donald TUSK*

Szanowny Panie Premierze

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników Wojska zwracał się do Pana Premiera o wysłuchanie zgromadzonych przed Urzędem Rady Ministrów przedstawicieli pięciu tysięcy pracowników zatrudnionych w spółkach powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo – Produkcyjnych. Od wielu miesięcy bezskutecznie wnioskowaliśmy do Pana Premiera, a także do Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów o spotkanie z reprezentacją Przewodniczących Zakładowych Organizacji Związkowych działających w WPRP. Z ignorancją ze strony Pana Premiera spotkały się również pisma Zarządu Głównego NSZZ PW, Zarządu Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ PW, a także wysłane stanowiska Zarządów Zakładowych NSZZ PW WPRP zawierające **stanowczy sprzeciw dalszej realizacji „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007 – 2012” (Strategia 2012) w zakresie włączenia Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych i konsolidacji z grupą Bumar.**

Brak stanowiska najwyższych organów administracji rządowej w tak ważnej dla obronności Państwa sprawie jest w naszej ocenie całkowitym brakiem zainteresowania problemem oraz lekceważeniem zaniepokojenia naszych załóg o dalszą przyszłość zakładów dbających o gotowość bojową uzbrojenia i sprzętu wojskowego, i jednocześnie stanowiących

zabezpieczenie logistyczne wojska, których rola wielokrotnie wzrasta w przypadku zagrożenia Państwa lub na wypadek „W” .

Parale Premierze.

Wielokrotnie informowaliśmy Pana Premiera oraz członków Rady Ministrów o docierających do nas wiarygodnych informacjach pochodzących z zarządów zakładowych organizacji związków zawodowych działających w spółkach, które już zostały włączone do grupy BUMAR oraz o doniesieniach prasowych na temat bardzo słabej kondycji finansowej i nieudolnego zarządzania grupą kapitałową. Strategia 2012 została przyjęta decyzją Rady Ministrów w 2007 roku, a więc w innych realiach gospodarczych i politycznych, dlatego o nowelizację zapisów Strategii zwróciliśmy się do Rady Ministrów.

Prowadzona polityka bieżącego zarządzania i brak od dawna zapowiadanych zamówień eksportowych skłania Zarząd Bumaru do radykalnych działań restrukturyzacyjnych, a mocno niezadawalająca płynność finansowa zmusiła do ryzykownego zastawienia akcji spółek zależnych w zagranicznym banku inwestycyjnym, przy jednoczesnej niepokojącej informacji o odmownych decyzjach kredytowych z BCK i BGŻ. S.A. Obecna kondycja finansowa jest na tyle zła, że Bumar sp. z o.o. jest na krawędzi upadłości, co potwierdzone zostało także przez Posłów RP podczas posiedzenia Sejmowej Komisji Obrony Narodowej w dniu 7.10.2010 r.

W rzeczywistości Bumar prowadzi restrukturyzację najprostszym sposobem -- drastyczną redukcją zatrudnienia i wyprzedaż majątku.

Wobec takiej sytuacji, włączenie WPRP do Grupy Bumar jednoznacznie określa wyłącznie negatywne skutki i grozi utratą przemysłowego potencjału obronnego.

W przypadku upadłości Bumar sp. z o.o. lub spółki zależnej -- wobec istniejących powiązań kapitałowych i zobowiązań -- wszystkie akcje podmiotów z Grupy weszłyby do masy upadłości. W takim przypadku mogłoby dojść do niekontrolowanej prywatyzacji w formie wrogich przejęć przez nieznane (najczęściej podstawione) podmioty, (w tym zagraniczne). Skutkować to może przejęciem przez obce podmioty polskiego rynku obronnego -- nie tylko rynku dostaw gotowych wyrobów, ale również remontów oraz modernizacji i to w okresie rozpoczętej intensywnej modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP oraz związanych z tym wysokich wydatków budżetu MON na modernizację w latach 2011-2013. Sprzedawiamy się takim sytuacjom.

Dodatkowym zagrożeniem dla naszych zakładów jest stosowana praktyka wewnątrz Grupy Bumar transferu gotówki z podmiotów lepszych do gorszych, co uniemożliwia rozwój i dalsze naturalne funkcjonowanie lepszym firmom oraz ogranicza ich samodzielny rozwój w grupie kapitałowej, powoduje brak motywacji do zwiększania wydajności. Nie chcemy, by podobne ograniczenie rozwoju naszych spółek spotkało je po włączeniu do Bumaru. Dodatkowo „Wizja Sił Zbrojnych RP – 2030” wskazuje na rolę przemysłu obronnego jako uczestnika w programach unijnych i sojuszniczych poprzez jego integrację i konsolidację, a nie przez likwidację i wyprzedaż majątku.

Dostrzegając te bardzo niepokojące z punktu widzenia bezpieczeństwa i obronności Państwa działania, od szeregu miesięcy nie tylko informowaliśmy o nich w naszych pismach, nie tylko wnioskowaliśmy o nowelizację zapisów „Strategii 2012”, ale proponowaliśmy w tym zakresie inne rozwiązania, którymi Pan Premier dotychczas nie interesował się.

Niestety na nasze pisma kierowane do Pana Premiera i innych kluczowych osób w Rządzie RP odpowiedzi otrzymywaliśmy wyłącznie od Podsekretarza Stanu w MON ds. Uzbrojenia i Modernizacji. Wielokrotnie zwracaliśmy się z prośbą o spotkanie z przedstawicielami naszego Związku z WPRP, jednak Pan Premier dotychczas nie uznał za stosowną, formę dialogu ze stroną społeczną.

Sprzeciwiamy się podejmowaniu decyzji o naszych zakładach pracy w formie nakazowej, bez naszego udziału. Dotychczasowe i obecne nasze stanowisko są podyktowane koniecznością reakcji na rażące działania, zmierzające do naruszenia interesów narodowych oraz koniecznością uszanowania i realizacji podstawowych przepisów Konstytucji RP oraz Strategii Bezpieczeństwa Narodowego.

Konstytucja RP za bezpieczeństwo Państwa czyni odpowiedzialnymi Prezydenta RP oraz Ministra Obrony Narodowej. W jaki sposób Minister Obrony Narodowej ma wywiązywać się z tego konstytucyjnego obowiązku – nadzorować Wojskowe Przedsiębiorstwa Remontowo-Produkcyjne, jeśli Rząd RP proponuje w projekcie ustawy „O wykonywaniu niektórych uprawnień Skarbu Państwa” powierzenie nadzoru nad WPRP bezpośrednio Ministrowi Skarbu Państwa?

Panie Premierze

Przedstawiając po raz kolejny nasze argumenty, wyrażone przez zgromadzonych w dniu 10.05.2011 r. przed Kancelarią Prezesa Rady Ministrów przedstawicieli załóg pracowniczych stanowczo żądamy nowelizacji aktualnej wersji

„Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012”, uwzględniającej wyłączenie z Harmonogramu najważniejszych działań strukturalnych konsolidacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo - Produkcyjnych z Grupą Bumar.

Pomimo zapewnień do dnia dzisiejszego nie doszło ani do spotkania, ani do dialogu z przedstawicielami resortów nadzorujących przemysł zbrojeniowy.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, a także brak reakcji na wręcz podczas Pikiety Petycje w Urzędzie Rady Ministrów. żądamy spotkania w trybie pilnym z przedstawicielami NSZZ PW reprezentującymi WPRP w celu omówienia nowelizacji Strategii 2012. Z powodu lekceważenia naszych pism i Petycji Zarządy Zakładowe NSZZ PW domagają się wszczęcia strajku okupacyjnego. Nie mamy już sił ani argumentów, aby przekonywać związkowców, że Rząd RP jest wiarygodnym partnerem w dialogu społecznym.

Z wyrazami szacunku

PRZEWODNICZĄCA
Zarządu Okręgu Przedsiębiorstw
Wojskowych i Działalności Finansowej
NSZZ Związków Zawodowych
mgr Katarzyna KUCAB

DO WIADOMOŚCI:

1. Przewodniczący
Stałego Komitetu Rady Ministrów
Pan Michał BONI
2. Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki
Pan Waldemar PAWLAK
3. Minister Skarbu Państwa
Pan Aleksander GRAD
4. Minister Obrony Narodowej
Pan Bogdan KILICHI